

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/66/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614209544
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614209544.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a sudcov JUDr. Moniky Koščovej a JUDr. Táne Veščičikovej, v právnej veci žalobkyne: Z. T., H.. XX. XX. XXXX, C. N. K. H. N., C. X, zastúpenej JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou so sídlom v Košiciach, Urbánkova 1562/6, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, v konaní o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 27.11.2014 č. k. 1C/161/2014-52 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania vo výške 72,92 eur a tieto zaplatiť JUDr. Monike Marjanovič, advokátke, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.2.2010 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni na účet jej právneho zástupcu náhradu trov konania v celkovej výške 371,56 eur a zaplatiť štátu na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves súdny poplatok 99,50 eur, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa zistil, že účastníci konania uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX. X. XXXX, na základe ktorej bol žalobkyni schválený úver vo výške 1 161,79 eur so splatnosťou úveru 30 mesiacov s výškou mesačnej splátky úveru 71,00 eur, s dátumom splatnosti prvej splátky úveru 19. 4. 2010 a poslednej splátky 19. 9. 2012. RPMN ku dňu podpisu zmluvy činila 63,61 %. Žalobkyni bol schválený revolving vo výške 637,86 eur, zmluvná odmena za poskytnutie úveru činila 1 083,28 eur a zmluvná odmena za poskytnutie každého revolvingu 702,91 eur. Spolu s úverovou zmluvou bola účastníkmi konania uzavretá aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Táto dohoda nebola súčasťou úverovej zmluvy a nenachádzala sa na tej istej listine. Úverová zmluva aj dohoda o zrážkach zo mzdy sú podľa súdu prvého stupňa typickými formulárovými zmluvami písanými malými písmenami s množstvom nečitateľného textu. Na základe uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný dňa 21. 1. 2014 požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážky zo mzdy z dôvodu, že si táto nespĺnila riadne a včas záväzkov voči žalovanému. Z výpisu z účtu zamestnávateľa žalobkyne mal súd preukázané, že tento zrazil žalobkyni v prospech žalovaného sumu 2 x po 80,00 eur a žalobkyňa konštatovala, že následne boli zrážky realizované ešte 2 x po 80,00 eur. Z oznámenia o zosplatnení zo dňa 3. 6. 2012 súd prvého stupňa vzal za preukázané omeškanie žalobkyne s úhradou splátok 24, 25 a 26 v celkovej výške 213 eur a upozornenie žalobkyne na omeškanie na najstaršej splatnej splátke 76 dní s tým, že ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek zo splátok o viac ako 3 mesiace a

uplynie 15 dní od doručenia od oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy aj tie, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti.

Vychádzajúc z ust. § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1 a § 551 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, Smernice Rady 93/13 o nekalých podmienkach spotrebiteľských zmluvách (ich znenie citoval), súd prvého stupňa uzavrel, že v danom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobkyne preukázaný tým, že žalovaný účastník reálne uskutočnil realizáciu zabezpečovacieho prostriedku, čím dochádza a môže aj v budúcnosti dochádzať bez právneho dôvodu (akéhokoľvek rozhodnutia súdu alebo inej inštitúcie) k zásahu do majetkovej sféry žalobkyne, pričom jej zamestnávateľ bude musieť rešpektovať uzatvorenú dohodu vykonávať zrážky zo mzdy a žalovaný účastník sa tak môže na úkor žalobkyne bezdôvodne obohacovať. Poukázal na to, že žalobkyňa sa iným spôsobom ako žalobou na súde zmeny tohto stavu nemôže domôcť. Vychádzajúc z ust. § 80 O.s.p. teda zhodnotil, že žalobkyňa preukázala naliehavosť právneho záujmu na určovacej žalobe, ktorou má súd určiť, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je. Uviedol, že v deň podpisu zmluvy o revolvingovom úvere žalobkyňa podpísala samostatne na inej listine aj dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorenú v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej súhlasila, aby jej boli vykonané zrážky zo mzdy, a to minimálne vo výške mesačnej splátky uvedenej v zmluve o úvere, t.j. 71,00 eur, že s predmetnou dohodou súhlasila a že veriteľ je oprávnený predložiť túto dohodu zamestnávateľovi kedykoľvek v priebehu platnosti zmluvy o úvere. Z dokazovania mal preukázané, že spotrebiteľ uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy je nútený kedykoľvek v platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly uplatnenej veriteľom na základe neprijateľných klauzúl, resp. bez možnosti spotrebiteľa zamedziť ich vykonávanie v rozsahu uplatnenom z neprijateľných zmluvných podmienok. Poukázal na ustálenú judikatúru systému ochrany spotrebiteľov zavedenú Smernicou Rady 93/13 EHS o nekalých zmluvných podmienkach. Zdôraznil, že súdna kontrola štandardných zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl, pričom rozhodujúce je, že problémová zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Poukázal na závery komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri MS SR zo dňa 21. 1. 2011 pod č. 8636/2010-110.98, 113, 179, ktorým v bode 9 komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 Občianskeho zákonníka je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ust. § 53 Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Okrem toho súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 24. 2. 2010 obsahuje aj neprijateľné zmluvné podmienky, napríklad v bode 8.1. , kde bolo dojednané, že za možnosť odkladu splatnosti maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru je žalobkyňa povinná uhradiť poplatok vo výške 115,02 eur a za odklad akýchkoľvek splátok revolvingu poplatok vo výške 62,74 eur. Poukázal na to, že rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 6C/55/2013-79 zo dňa 10. 2. 2014 bol poplatok za možnosť odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru určený za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pričom dohodou o zrážkach zo mzdy bola dohodnutá splatnosť aj tohto poplatku určeného na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky a zabezpečená vymoženosť tohto finančného plnenia. S poukazom na uvedené došiel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že žalobkyňa ako spotrebiteľ bola nútená dohodu vo vzťahu k žalovanému ako veriteľovi podpísať. Tomu nebráni ani fakt, že dohoda o zrážkach zo mzdy a zmluva o revolvingovom úvere sa nenachádzajú na jednej listine a neobsahujú iba jeden podpis žalobkyne. Uviedol, že podpisom zmluvy sa žalobkyňa dobrovoľne podrobila vykonávaniu zrážok bez možnosti zabránenia ich vykonávania za predpokladu, že tieto sú uplatňované veriteľom z neprijateľných zmluvných klauzúl, resp. z neplatnej časti právneho úkonu pre rozpor so zákonom alebo dobrými mravmi.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v nadväznosti na ust. § 149 O.s.p. a žalobkyňu, ktorá mala v konaní plný úspech, priznal náhradu vo výške 371,56 eur, ktorá pozostáva z trov právneho zastúpenia žalobkyne.

S poukazom na to, že žalobkyňa je v zmysle § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení oslobodená od platenia súdnych poplatkov zaviazal žalovaného zaplatiť Slovenskej republike na účet súdu súdny poplatok vo výške 99,50 eur.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ a h/, ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd žalobu zamietol a žalobkyňu zaviazal k úhrade trov prvostupňového konania alebo napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

V odvolaní poukázal na to, že podľa § 551 Občianskeho zákonníka zrážky zo mzdy sa môžu vykonávať na základe uzatvorenej dohody o zrážkach a po jej predložení platiteľovi mzdy. Uviedol, že vykonávanie zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy je proces, ktorého podmienky a predpoklady upravuje zákon a z tejto úpravy ani žiadneho iného ustanovenia nevyplýva súdom formulovaná podmienka ohľadne nejakej autorizácie a verifikácie. Podľa záveru žalovaného z napadnutého rozsudku nie je možné určiť, na základe akého ustanovenia by súdom spomínaná autorizácia mala prebiehať, čo by malo byť jej obsahom a kto by ju mal vykonávať. Z rozsudku je nepreskúmateľné, ktoré zákonné ustanovenia neboli dodržané alebo priamo porušené a majú teda za následok neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Poukázal na rozhodnutie NS SR z 26.3.2009 sp. zn. 1MObdV 16/2006 a to, že platnosť či neplatnosť právneho úkonu možno posudzovať len so zreteľom na okolnosti, ktoré existovali v čase jeho vzniku. Poukázal na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola v čase, keď došlo k jej uzavretiu medzi účastníkmi konania zakázaná a ani neboli stanovené žiadne podmienky pre výkon zo zrážky zo mzdy v podobe nejakej autorizácie alebo verifikácie, ako sa to uvádza v napadnutom rozhodnutí. Takéto podmienky neurčuje zákon ani dnes. Súd tak založil dôvod neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy na záveroch, ktoré nemajú podklad v právnej norme a ani sám neoznačil, ktorá právna norma stanovuje ním formulované požiadavky. Zároveň žalovaný napadol aj tú skutočnosť, že si ohľadne uplatňovania nároku z neprijateľných podmienok uplatňuje plnenie prostredníctvom zrážok zo mzdy. Uviedol, že keďže zrážkou zo mzdy sa uspokojuje aj plnenie, ktoré v zmysle platnej právnej úpravy nemôže mať povahu neprijateľnej podmienky, potom je nesporné, že určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy v celosti nemá oporu ani v tých predpokladoch, ktoré súd v rozsudku naznačuje. Uviedol, že na ochranu pred neprijateľnými podmienkami slúžia iné samostatné spôsoby, inštitúty, avšak nie je možné na ich základe dospieť k záveru, že je neplatná dohoda o zrážkach zo mzdy ako celok, teda aj pre tie ustanovenia, ktoré v zmysle platného práva takú povahu neprijateľnej podmienky mať nemôžu. Prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy nemôže byť vymožený poplatok v zmysle čl. 8.1 dohody o poskytnutí služby. Uviedol, že zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa s účinnosťou od 1.5.2014 boli stanovené podmienky pre uzatváranie dohôd o zrážkach zo mzdy pre spotrebiteľské právne vzťahy, z čoho vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy je prípustná aj pre oblasť spotrebiteľských vzťahov.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že súd prvého stupňa vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Preto navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Zároveň uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného proti rozsudku bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 03. 02. 2016 o 9.30 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 227/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 27. 01. 2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalovaný namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p., teda že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/ a h/, ust. §205 ods. 2 písm. d, O.s.p., teda že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ust. §205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., teda že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Namietané odvolacie dôvody však nie sú naplnené.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov účastníci konania ani nenavrhl, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil. V konaní nebola zistená žiadna vada uvedená v § 221 ods. 1 O.s.p., v dôsledku ktorej by bolo potrebné rozsudok zrušiť, keďže odôvodnenie rozsudku spĺňa náležitosti riadneho a presvedčivého odôvodnenia, pričom nebolo zistené, aby žalovanému bola v konaní odňatá možnosť konať pred súdom, t.j., že procesný postup súdu alebo jeho rozhodnutie by boli také, že v ich dôsledku by nemohol uplatniť svoje konkrétne procesné práva priznané mu O.s.p.. Preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Vecne správne, podrobné a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalovaného nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku i k odvolacím námietkam žalovaného možno doplniť, že v ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka zákonodarca vymedzil všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (tzv. neprijateľné podmienky). To neplatí iba v prípade, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa však nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 OZ).

Uvedené zásady sa vzťahujú aj na vedľajšie zmluvné ustanovenia formulárovej povahy (záložné zmluvy, dohody o ručení, dohody o zrážkach zo mzdy, rozhodcovské zmluvy a pod.).

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Odvolací súd poukazuje na konštantnú judikatúru Súdneho dvora EÚ, na ktorú správne odkázala aj žalobkyňa v podanej žalobe (napr. rozsudky Oceáno Group Editorial a Salvat Editores C- 240/98 až C-244/98, Elisa Maria Mostaza Claro C- 168/05, Pannon GSM Zrt. C- 243/08 a vec Asturcom C- 40/08 a ďalšie), v ktorej sa zdôrazňuje, že systém ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej aj „smernica“) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah, a vzhľadom na predmetné nerovné postavenie jednej zo zmluvných strán čl. 6 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné. Povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana zavedená smernicou, pritom odôvodňujú, že vnútroštátny súd má povinnosť ex offio posudzovať nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom, a taktiež má povinnosť zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak jej ďalšia existencia je možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS).

Je preto nesporné, že aj v posudzovanej veci prislúchalo súdu posúdiť, či dohodu o zrážkach zo mzdy možno kvalifikovať ako neprijateľnú (nekalú) zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve uzavretej medzi účastníkmi.

Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa XX. XX XXXX uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným vzhľadom na jej formulárove znenie nemá charakter individuálne dojednaných zmluvných ustanovení, ktorých obsah by žalobkyňa mohla prípadne ovplyvniť (§ 53 ods. 2 OZ). Preto tieto ustanovenia dohody o zrážkach zo mzdy nesmú spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To uvedená dohoda o zrážkach zo mzdy tak ako je naformulovaná, nespĺňa. Predovšetkým je potrebné uviesť, že výpočet neprijateľných podmienok v ust. § 53 ods. 4

OZ je uvedený príkladom. V rámci súdneho preskúmania jednotlivých ustanovení spotrebiteľských zmlúv, ktoré nemajú charakter individuálne dojednaných zmluvných ustanovení, môže súd dôslednou aplikáciou generálnej klauzuly obsiahnutej v § 53 ods. 1 OZ okruh týchto podmienok rozšíriť. Medzi neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 4 OZ patria okrem iného aj ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku (§ 53 ods. 4 písm. k/ OZ), prípadne, ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi (§ 53 ods. 4 písm. o/ OZ). Práve predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť tieto vyššie uvedené neprijateľné podmienky, keďže iba jej predložením zamestnávateľovi žalobkyne a oznámením výšky jej dlhu podľa vlastného uváženia žalovaného, je zamestnávateľ povinný vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne bez toho, aby žalovaným požadovaná pohľadávka voči žalobkyňi, prešla súdnym prieskumom jej oprávnenosti. Aj napriek tomu, že v dohode o zrážkach zo mzdy je uvedená výška pohľadávky žalovaného 1.161,79 eur z titulu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, zároveň v samotnom bode I dohody je uvedené, že cit. „Pohľadávky voči dlžníkovi zabezpečené touto dohodou sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru (revolvingu/ov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov“. Je teda možné, že v rámci takto žalovaným vyčíslenej pohľadávky sa môžu ocitnúť aj nároky, ktoré sú sporné a ktorých spornosť je takto vyňatá zo súdneho prieskumu. Inak povedané, sám žalovaný meritórne rozhodne o celkovej výške dlhu žalobkyne ako spotrebiteľa voči žalovanému ako dodávateľovi, ktorý takto sám rozhoduje, že jeho plnenie je v súlade s úverovou zmluvou. Výkon zrážok zo mzdy je tak súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej kontrole primeranosti a žalobkyňa je vystavená neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa. Preto odvolací súd nemal inú možnosť, iba konštatovať, že dohoda o zrážkach zo mzdy tak ako je formulovaná, umožňuje žalovanému ako dodávateľovi obchádzať účinnú justičnú kontrolu, čím reálne dochádza k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech práv žalobkyne ako spotrebiteľa a z tohto dôvodu je považovaná za neprijateľnú podmienku, tak ako to správne ustálil súd prvého stupňa.

Dohoda o zrážkach zo mzdy bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzavretá v rovnaký deň ako zmluva o úvere, t. j. XX. XX. XXXX. Z uvedeného vyplýva, že už v čase vzniku zmluvy o úvere bola žalobkyňa ako spotrebiteľ nútená uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom jej uzavretie nemohla odmietnuť, keďže jej uzavretím bolo podmienené poskytnutie úveru. Žalobkyňa tak mala na výber, mohla dohodu o zrážkach zo mzdy buď odmietnuť, čím by si zmarila možnosť, aby jej bol úver poskytnutý, alebo zmluvu o úvere vrátane dohody o zrážkach zo mzdy podpísať, čím sa podrobila vykonávaniu zrážok zo mzdy bez možnosti akejkoľvek kontroly opodstatnenosti výšky pohľadávky. Táto podmienka aj podľa názoru odvolacieho súdu, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - žalobkyne, predstavuje tak neprijateľnú zmluvnú podmienku znevýhodňujúcu spotrebiteľa a preto je s poukazom na ust. §53 Občianskeho zákonníka, neplatná, tak ako to správne ustálil súd prvého stupňa.

So zreteľom na vyššie uvedené neobstojí obrana žalovaného a jeho námietky uvedené v odvolaní, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil dohodu o zrážkach zo mzdy uzavretú medzi účastníkmi dňa 24. 2. 2010 ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, a tým aj absolútne neplatnú v zmysle § 53 OZ a neuviedol dostatočné dôvody, na základe ktorých dospel k záveru o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy ako celku. Napadnutý rozsudok (jeho odôvodnenie) spĺňa zákonné požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 1 O.s.p. tak z formálneho, ako aj z obsahového hľadiska, keďže súd prvého stupňa jasne a zrozumiteľne uviedol v odôvodnení rozsudku rozhodujúce skutkové zistenia i právne závery, ku ktorým dospel po úplnom a správnom vyhodnotení vykonaných dôkazov, náležite a presvedčivo ich zdôvodnil zo všetkých relevantných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy, pri aplikácii (a dôslednom výklade) relevantných ustanovení právnych predpisov, ktoré použil, preto napadnutý rozsudok nemožno považovať za nepreskúmateľný.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia, a to za 1 úkon právnej služby v zmysle § 11 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 64,53 eur a režijný paušál 8,39 eur, čo spolu činí 72,92 eur.

V súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. uložil žalovanému zaplatiť trovy odvolacieho konania JUDr. Monike Marjanovič, právnej zástupkyňi žalobkyne.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.